

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/4/2020
Identifikačné číslo spisu: 3517200029
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3517200029.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne T., trvalým pobytom v X., právne zastúpenej obchodnou spoločnosťou BUŽEK & TEREM advokáti s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mariánska 12, IČO: 36 867 276, proti žalovanému Mestu Bánovce nad Bebravou, so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Nám. Ľ. Štúra 1/1, IČO: 00 310 182, právne zastúpenému JUDr. Róbertom Bockaničom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Seberiniho 1, o určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľky a o určenie, že funkcia riaditeľky naďalej trvá, vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 10Cpr/1/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 28. marca 2019 sp. zn. 4CoPr/5/2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 28. marca 2019 sp. zn. 4CoPr/5/2018 z r u š u j e a vec tomuto súdu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 3. júla 2018 č. k. 10Cpr/1/2017-160 žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti jej odvolania z funkcie riaditeľky školy a o určenie, že jej funkcia riaditeľky naďalej trvá, zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% (druhý výrok).

1. 2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na zákonné znenia ustanovení § 137 písm. a/ až d/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), § 3 ods. 1, 2, 8 písm. a/, § 12, § 24 ods. 5 písm. c/, § 25 ods. 1, 4 Zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a na § 59 ods. 1 a § 77 Zákonníka práce. Konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná. Poukázal na to, že sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému ako zriaďovateľovi školy, aby súd určil, že jej odvolanie z funkcie riaditeľky Základnej školy Y. (ďalej aj „základná škola“) zo dňa 9. decembra 2015 je neplatné a jej funkcia riaditeľky základnej školy naďalej trvá z dôvodu, že neboli splnené zákonné predpoklady na jej odvolanie. Odôvodnila to tým, že rada školy, ktorá podala návrh na jej odvolanie z funkcie, bola zložená nezákonne, jej hlasovanie sa uskutočnilo bez prítomnosti všetkých jej členov a návrh na jej odvolanie bol odôvodnený neurčito a bol schválený v inej podobe, ako bol prezentovaný u žalovaného dňa 20. novembra 2015, pričom poukázala na formálne chyby v dátumoch v odvolacom dekrete. Skôr ako sa

súd prvej inštancie zaoberal meritom veci, skúmal, či žalobkyňa mala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odvolania z funkcie, pričom dospel k záveru, že tento nie je daný. V tejto súvislosti konštatoval, že došlo k zmene procesných predpisov súdneho konania, v dôsledku čoho bez existencie osobitného predpisu nie je možné domáhať sa neplatnosti právnych úkonov, ale len určenia, či tu právo je alebo nie je, a preto nebolo možné zohľadniť doterajšiu súdnu prax, ktorá doteraz v obdobných veciach naliehavý právny záujem uznala. Preto žalobu v tejto časti zamietol.

1. 3. Následne sa zaoberal ďalším uplatňovaným nárokom, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia, že jej funkcia riaditeľky základnej školy naďalej trvá. V súvislosti s týmto uplatňovaným nárokom súd prvej inštancie konštatoval, že ide o rozhodovanie o existencii práva žalobkyne a mal za to, že jeho rozhodnutie môže dostatočne vyriešiť sporné otázky strán sporu, teda podľa jeho názoru žalobkyňa dostatočne osvedčila svoj naliehavý právny záujem na uvedenom určení, keďže funkciu riaditeľa školy momentálne nevykonáva a teoreticky jej funkčné obdobie neuplynulo (malo trvať do 31. decembra 2019). Pre úplnosť uviedol, že aj keď tento spor je charakterizovaný ako individuálny pracovnoprávny spor, žaloba nemohla byť posúdená podľa § 77 Zákonníka práce, nakoľko na základe odvolania žalobkyne z funkcie nedošlo k skončeniu jej pracovného pomeru. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že na riadne odvolanie z funkcie riaditeľa je potrebné, aby na zasadnutí rady školy boli prítomní všetci jej členovia. V tejto súvislosti uviedol, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že rada školy má mať 11 členov, teda aby bola uznášaniaschopná je potrebné, aby boli prítomní aspoň 6 jej členovia v zmysle § 3 ods. 12 zákona č. 596/2003 Z. z.. Taktiež nebolo sporné, že za odvolanie hlasovalo 8 jej členov, pričom postačovalo, aby za odvolanie hlasovalo 6 členov. Ak žalobkyňa namietala, že rada školy bola ohľadom jedného jej člena zložená nezákonne, to ešte neznamená, že takáto rada školy nemôže prijímať žiadne rozhodnutia. Súd sa preto touto námietkou ani podrobnejšie nezaoberal, pretože aj v prípade, že by sa preukázalo, že jeden jej člen nebol riadnym členom rady školy, na platnosť rozhodnutia o návrhu na jej odvolanie z funkcie by to nemalo žiaden vplyv, pretože stále by bola dodržaná nadpolovičná väčšina zo všetkých členov rady školy, t.j. minimálne 6 členov. Jediným argumentom, kedy by rada školy nemohla prijímať žiadne rozhodnutia z dôvodu nesprávneho zloženia by bolo, ak by počet členov rady školy, ktorí sú zamestnancami školy, bol väčšinový, čo v konaní preukázané nebolo.

1. 4. V súvislosti s námietkou žalobkyne, že návrh na jej odvolanie z funkcie riaditeľky základnej školy bol nedostatočne vymedzený a nedostatočne určitý, súd prvej inštancie uviedol, že sa s touto námietkou čiastočne stotožnil v tom smere, že skutkovo je možné bez ďalšieho overiť len bod 1. a to stratu dôvery členov rady školy. Menovanie a odvolanie funkcie riaditeľa školy upravuje osobitný zákon, pričom rada školy zohráva v tomto procese významnú funkciu, nakoľko jednak limituje zriaďovateľa, t.j. žalovaného, pri výbere riaditeľa a jednak zastrešuje nielen zamestnancov školy ale ponecháva priestor aj pre rodičov detí, ktoré školu navštevujú. Ide o vlastnú samosprávu konkrétnej školy, kde vyslovená nedôvera riaditeľovi dáva jednoznačný predpoklad, že by riaditeľ v takom prípade nemal zotrvať vo svojej funkcii a sám by mal odstúpiť. Keďže tak žalobkyňa neurobila, bolo logické, že žalovaný využil svoje zákonné právo a žalobkyňu z tejto funkcie odvolal. Zákon neupravuje povinnosť žalovanému odvolací dekrét odôvodňovať. Skutočnosť, že sa v tomto dekréte odvoláva na rozhodnutie rady školy zo dňa 19. novembra 2015 je dostatočné, keďže tento návrh bol riadne odôvodnený a z dokazovania vyplynulo, že napätá situácia v škole bola, pričom túto skutočnosť nemohol ovplyvniť ani anonymný dotazník pre zamestnancov školy, či majú alebo nemajú dôveru voči riaditeľke školy, keďže rada školy zastrešuje všetky dotknuté osoby, t.j. zamestnancov, zástupcov rodičov a zástupcov zriaďovateľa a nielen zamestnancov školy.

1. 5. V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že návrh na jej odvolanie z funkcie riaditeľky školy bol schválený v inej podobe, ako bol prezentovaný u žalovaného dňa 20. novembra 2015, súd prvej inštancie uviedol, že na preukázanie tohto tvrdenia žalobkyňa nepredložila alebo nenavrhol žiaden relevantný dôkaz, a teda vychádzal z listinných dôkazov, ktoré boli založené v súdnom spise. S argumentom žalobkyne, že v odvolacom dekréte sa nachádzajú dva rozličné dátumy, kedy malo dôjsť k jej odvolaniu z funkcie sa súd prvej inštancie vysporiadal tak, že to vyhodnotil len ako chybu v písaní, ktorá nemohla mať vplyv na platnosť tohto odvolania. Z výsluchu žalobkyne bolo jednoznačne preukázané, že odvolací dekrét jej bol riadne doručený, ešte v ten deň odovzdala kľúče a odišla z riaditeľne do učiteľského kabinetu. Do úvahy vzal aj skutočnosť, že žalobkyňa podala žalobu až po jednom roku, teda podanú žalobu je možné vnímať len ako prirodzenú reakciu na ďalšie udalosti, ktoré

sa vo vzťahu k žalobkyni na škole udiali (pozastavená pedagogická činnosť a pod.). Preto žalobu aj ohľadom tohto nároku zamietol.

1. 6. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. 1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 28. marca 2019 sp. zn. 4CoPr/5/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (prvý výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (druhý výrok).

2. 2. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, i keď čiastočne z iných právnych dôvodov. Poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 09. decembra 2016 domáha určenia neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľky základnej školy zo dňa 09. decembra 2015 a určenia, že jej funkcia riaditeľky školy naďalej trvá. V prípade obidvoch uplatňovaných nárokov ide o určovaciu žalobu, ktorá sa neopiera o ustanovenie Zákonníka práce, nejde teda o žalobu, s ktorou by zákon ako s právnym prostriedkom počítal a teda kedy by nebolo potrebné preukazovať existenciu naliehavého právneho záujmu. Právnym predpokladom tejto určovacej žaloby je ustanovenie § 80 písm. c/ OSP, za účinnosti ktorého bola žaloba podaná, a ustanovenie § 137 CSP, za účinnosti ktorého sa vo veci konalo a rozhodlo. Bolo tak povinnosťou súdu prvej inštancie sa najskôr vypoariadať s tým, či je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky školy a tiež na určení, že funkcia riaditeľky jej naďalej trvá, pričom existencia naliehavého právneho záujmu sa musí skúmať vo vzťahu k času podania žaloby, ale aj vo vzťahu k času rozhodovania o žalobe, z hľadiska jeho významu pre právne postavenie žalobkyne. Súd prvej inštancie sa s touto otázkou v danom prípade vypoariadal tak, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky a naopak je daný naliehavý právny záujem na určení, že jej funkcia riaditeľky naďalej trvá, v rámci ktorého neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľky posudzoval ako predbežnú otázku.

2. 3. Následne odvolací súd poukázal na nový procesný predpis - Civilný sporový poriadok /CSP/, ktorý v ustanovení § 137 uvádza jednotlivé druhy žalôb demonštratívne, čo znamená, že za určitých predpokladov je prípustný aj iný druh žaloby. Takouto žalobou môže byť aj určení neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľky školy, nakoľko takáto žaloba vykazuje znaky konečného riešenia, a pri rozhodovaní o nej by sa mali riešiť všetky súvisiace dielčie otázky, potencionálne spôsobilé byť predmetom samostatných určovacích žalôb. Následne odvolací súd uviedol, že na rozdiel od súdu prvej inštancie naliehavý právny záujem na takejto žalobe vo všeobecnosti pripúšťa, avšak nie bezvýhradne, keď za určitých okolností možno dôvodne danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy odmietnuť, čo je aj daný prípad. Odvolanie z funkcie riaditeľky školy je právnym úkonom vyplývajúcim z pracovnoprávneho vzťahu, ktorého neplatnosť však treba posudzovať v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka tak, ako k tomu dospela súdna prax. Preto podanie takejto žaloby na rozdiel od žalôb podľa § 77 Zákonníka práce nie je obmedzené lehotou. Napriek tomu bol odvolací súd toho názoru, že žalobkyňa nepreukázala naliehavosť právneho záujmu na takomto určení, nakoľko žalobu na súde prvého stupňa podala dňa 09. decembra 2016, teda s časovým odstupom 12 mesiacov, hoci z funkcie riaditeľky školy bola odvolaná zriaďovateľom dňa 09. decembra 2015. Znamená to, že žalobkyňa po dobu 12 mesiacov bola uzrozumená s tým, že od tohto času nevykonávala funkciu riaditeľky školy a naďalej zotrvala v pracovnom pomere. Odvolací súd preto na rozdiel od súdu prvej inštancie nevzhladol naliehavosť právneho záujmu na určení neplatnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky, nakoľko jej postavenie za týchto okolností nie je neisté. Žalobkyňa sa nedomáhala ochrany svojich záujmov bezprostredne po odvolaní z funkcie riaditeľky, ale s veľkým časovým odstupom, keď už bol vymenovaný nový riaditeľ školy, ktorý školu zastupuje aj navonok, pričom pozitívne posúdenie naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky školy by vnieslo neistotu do nových právnych vzťahov, ktoré nastali po odvolaní žalobkyne z funkcie riaditeľky.

2. 4. Vzhľadom na uvedený právny názor preto odvolací súd považoval vecné odvolacie námietky žalobkyne za neopodstatnené a preto nepovažoval za potrebné, aby sa k nim vecne vyjadroval. Z uvedených dôvodov preto odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

2. 5. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

3. 1. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. 2. Prípustnosť dovolania odôvodnila explicitným poukazom na ustanovenie a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a implicitne (vychádzajúc z obsahu dovolania podľa článku 11 ods. 1 Základných princípov CSP a ustanovenia § 124 ods. 1 CSP) i na základe ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

3. 3. V odôvodnení dovolania uviedla, že rozhodnutia prvostupňového, ale aj odvolacieho súdu sa vo svojich rozhodnutiach nezaoberali existujúcou súdnou praxou v otázke naliehavosti právneho záujmu v prípade odvolania z funkcie, na ktoré od samotného začatia konania poukazovala, špecifikujúc právnu otázku, od vyriešenia ktorej sa pri rozhodovaní odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a to, či odvolanie z funkcie riaditeľky je predmetom naliehavého právneho záujmu a v akom rozsahu je v tomto prípade rozhodujúci časový faktor od odvolania z funkcie. Mala za to, že nakoľko jej päťročné funkčné obdobie by uplynulo 31. decembra 2019, je ešte stále táto otázka naliehavosti právneho záujmu v čase dovolania relevantná. Svoje tvrdenia podporila poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo/31/2011, 5 Cdo/235/2011 a 5 Cdo/133/2011. Ďalej uviedla, že odvolací súd analyzoval otázku naliehavosti právneho záujmu bez toho, aby vysvetlil a odôvodnil, na základe akých zákonných dôvodov, resp. akej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo súdov nižších stupňov postupoval, zameriavajúc sa iba na vlastnú argumentáciu, ktorá nebola ničím podložená resp. odôvodnená (teda v tomto smere de facto namietala nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, čo dáva prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP). V závere odôvodnenia dovolania uviedla, že prvostupňový súd a odvolací súd existujúcu relevantnú rozhodovaciu prax neanalyzoval a v rozpore so základnými zásadami CSP sa ňou nezaoberal, pričom rozhodnutiam súdov obzvlášť odvolacieho, chýbali základné prvky presvedčivosti, porušujúc tak princíp právnej istoty, keď namiesto ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu sa odvolací súd rozhodol pre vlastnú, ničím relevantným nepodloženú argumentáciu založenú len na vlastnom právnom názore bez referencie pre takúto prax súdov alebo ustanovení právnych predpisov, ktoré by takéto argumenty podporovali.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie žalobkyne navrhuje ako nedôvodné zamietnuť. Odôvodnil to tým, že v ňom absentuje uvedenie dovolacieho dôvodu. Zároveň uviedol, že podľa jeho názoru sa odvolací súd neodchýlil od rozhodovacej praxe najvyššieho súdu a jeho rozhodnutie i rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ event. „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a dôvodné, a preto rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

6. V danom prípade dovolateľka vymedzila prípustnosť dovolania explicitným poukázaním na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, ale vychádzajúc z obsahu dovolania (podľa článku 11 ods. 1 Základných princípov CSP a ustanovenia § 124 ods. 1 CSP) možno konštatovať, že de facto vymedzila prípustnosť dovolania i podľa ustanovenia § 420 písm.f/ CSP a ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ a ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

7. Odvolací súd uviedol (viď bod 2. 3. tohto odôvodnenia), že naliehavý právny záujem v prípade žaloby o určenie neplatnosti odvolania z funkcie „vo všeobecnosti prípúšťa, avšak nie bezvýhradne, keď za určitých okolností možno dôvodne danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy odmietnuť, čo je aj daný prípad.“ Za takúto okolnosť

považoval skutočnosť, že žalobkyňa „žalobu na súde prvého stupňa podala dňa 09. decembra 2016, teda s časovým odstupom 12 mesiacov, hoci z funkcie riaditeľky školy bola odvolaná zriaďovateľom dňa 09. decembra 2015. Znamená to, že žalobkyňa po dobu 12 mesiacov bola uzrozumená s tým, že od tohto času nevykonávala funkciu riaditeľky školy a naďalej zotrvala v pracovnom pomere. (...) Žalobkyňa sa nedomáhala ochrany svojich záujmov bezprostredne po odvolaní z funkcie riaditeľky, ale s veľkým časovým odstupom, keď už bol vymenovaný nový riaditeľ školy, ktorý školu zastupuje aj navonok, pričom pozitívne posúdenie naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky školy by vnieslo neistotu do nových právnych vzťahov, ktoré nastali po odvolaní žalobkyne z funkcie riaditeľky.“ Na základe toho odvolací súd dospel k záveru, že v tomto prípade na strane žalobkyne nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti jej odvolania z funkcie riaditeľky základnej školy.

8. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odvolania z funkcie je daný v zásade vždy (čo v konečnom dôsledku pripustil i odvolací súd). Nie je vylúčené, že v určitých prípadoch môžu existovať špecifické okolnosti, ktoré vylúčia existenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Za situácie, keď žiadne právna norma nelimituje dobu uplatnenia takéhoto určenia, rozhodne nemôže byť takouto okolnosťou skutočnosť, že k uplatneniu určenia neplatnosti odvolania z funkcie došlo až po určitej dobe od odvolania s funkcie (ktoré je takouto žalobou spochybňované) a taktiež okolnosť, že predmetná funkcia je už obsadená. Účelom požadovaného určenia neplatnosti odvolania z funkcie (ktorý vo svojej podstate logicky determinuje i existenciu naliehavého právneho záujmu) môže byť nie len snaha naďalej vykonávať pôvodnú funkciu, ale i nemateriálna satisfakcia alebo satisfakcia vo forme náhrady nemajetkovej ujmy, prípadne náhrada škody, čo žalobkyňa deklarovala už v samotnej žalobe. Týmito aspektami sa odvolací súd pri riešení otázky existencie naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky základnej školy v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysporiadal. Taktiež sa náležitým spôsobom nevysporiadal ani s argumentáciou žalobkyne (dovolateľky) uvedenou v odvolaní, týkajúcou sa judikatúry odvolacieho súdu, v dôsledku čoho možno konštatovať, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň je i nepreskúmateľné a arbitrárne, čím došlo (i) k porušeniu práva žalobkyne (dovolateľky) na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Preto rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

9. Z hľadiska hospodárnosti dovolací súd záverom pre úplnosť konštatuje, že v prípade nároku žalobkyne, ktorým sa domáhala (i) určenia, že jej funkcia riaditeľky základnej školy naďalej trvá, už objektívne nie je daný naliehavý právny záujem na takomto určení, pretože jej pôvodné funkčné obdobie riaditeľky základnej školy uplynulo 31. decembra 2019. To sa však týka len tohto určenia a nie určenia neplatnosti jej odvolania z funkcie riaditeľky základnej školy.

10. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

11. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.